

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ГОСПОДАРСЬКА АКАДЕМІЯ «ДІМІТР ЦЕНОВ» (м. СВІШТОВ, БОЛГАРІЯ)
ВИЩА ШКОЛА ЕКОНОМІКИ (м. ПРАГА, ЧЕХІЯ)

**ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНИМ
ГОСПОДАРСТВОМ: СТАН, ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ**

МАТЕРІАЛИ
II МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
28-29 травня 2015 р.

УДК 338.2

ББК 65.054.11

Е 45

Організаційний комітет:

Зверяков М.І. – доктор екон. наук, професор, член-кореспондент НАН України, ректор ОНЕУ

Ковальов А.І. – доктор екон. наук, професор, проректор з наукової роботи ОНЕУ

Величко Адам – ректор Господарської академії ім. Д.А. Ценова (м. Свіштов, Болгарія).

Давід Прохазка – зав. кафедри фінансового обліку Вищої школи економіки (м. Прага, Чехія)

Балджи М.Д. – доктор екон. наук, професор, зав. кафедри економіки та управління національним господарством ОНЕУ, головний редактор збірника «Науковий вісник ОНЕУ»

Ляліков С.В. – канд. екон. наук, доцент, декан факультету економіки та управління виробництвом ОНЕУ

Карпов В.А. – канд. екон. наук, начальник НДЧ ОНЕУ, професор кафедри економіки та управління національним господарством

Уманець Т.В. – доктор екон. наук, професор кафедри економіки та управління національним господарством

Колодинський С.Б. - канд. екон. наук, доцент кафедри економіки та управління національним господарством ОНЕУ

Сментина Н.В. – канд. екон. наук, доцент кафедри економіки та управління національним господарством ОНЕУ

Сілічева Н.Є. – канд. екон. наук, доцент кафедри економіки та управління національним господарством ОНЕУ

Економіка та управління національним господарством: стан, тенденції та перспективи: матеріали II міжнародної науково-практичної конференції (28-29 травня 2015 р., м. Одеса). – Одеса, ОНЕУ, 2015. – 132 с.

Викладено матеріали учасників II міжнародної науково-практичної конференції «Економіка та управління національним господарством: стан, тенденції та перспективи», яка відбулася у м. Одеса 28-29 травня 2015 року.

Матеріали подаються в авторській редакції

Балджи М.Д.

*доктор економічних наук, професор,
професор кафедри економіки та управління національним господарством,
Одеський національний економічний університет,
м. Одеса, Україна*

ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ ПРОЦЕСУ ОПТИМАЛЬНОГО ВОДОКОРИСТУВАННЯ

В умовах ринкової економіки в Україні казати про оптимальність у природокористуванні досить складно. Незахищеність навколишнього природного середовища і його ресурсної складової обумовлені безконтрольним використанням потрібних на сьогоднішній момент ресурсів в тому обсязі, який дозволяє отримати миттєвий результат, тому державна підтримка в сфері природокористування конче необхідна. Вона може бути проявлена завдяки комплексу заходів держави, спрямованих на скерування поведінки ресурсоздобувача в напрямі, необхідному для досягнення поставлених органами державної влади цілей, тобто за допомогою державного регулювання.

В основі державного регулювання природокористування лежать принципи екологічної політики: пріоритетність вимог екологічної безпеки про здійснення господарської, управлінської та іншої діяльності; гарантування державою екологічно безпечного середовища життєдіяльності населення; забезпечення виробництва із застосуванням інноваційних технологій, відтворення природних ресурсів, вирішення питань охорони довкілля; підвищення відповідності за негативний вплив на природне середовище; обґрунтоване узгодження соціальних, екологічних та економічних інтересів суспільства.

До областей державного регулювання можна віднести:

- прямий державний контроль над монопольними ринками та ресурсами;
- побічні ефекти ринкових процесів;
- розробка стандартів та контроль за їх дотриманням;
- визначення й підтримка мінімально припустимих параметрів життя населення;
- захист національних інтересів у системі міжнародних зв'язків.

Головною задачею державного регулювання з використання водних ресурсів виступає вдосконалення застосування системи заходів з екологічного законодавства та економічного стимулювання діяльності господарських об'єктів, побудованих на основі системи сталого розвитку та досвіду розвинутих країн.

Основні завдання регулювання водокористування полягають у:

- вдосконаленні системи державного регулювання використання водних ресурсів;
- поліпшенні економічних та розробці соціально-екологічних важелів регулювання;
- доборі методів регулювання оптимальним водокористуванням.

Вітчизняне регулювання природокористування на рівні держави реалізується комплексом заходів нормативно-правового, адміністративно-організаційного та економічного характеру, що у поєднанні становить екологічну політику країни.

Облік економічної цінності природних ресурсів вимагає визначення вартісної оцінки трьох функцій: забезпечення ресурсами, асиміляція та утилізація відходів і забезпечення послугами. Таким чином, виникає потреба у комплексній оцінці залучених природних ресурсів, що можливо тільки при регулюванні природокористування.

Гальмівним фактором використання водних ресурсів є їх мінливість у часі: в природних умовах на частку весняного стоку припадає 60-70 % на півночі та північному сході і до 80-90 % на півдні країни. Нерівномірний розподіл атмосферних опадів, гідрографічної мережі, значна диференціація водності річок обумовлюють нерівний територіальний розподіл водних ресурсів. Гідрографічна мережа найбільш густа в районах, де випадає значна кількість атмосферних опадів, — у Карпатах (1,5 км/км²) та Поліссі (0,6-0,8 км/км²); середня — в Лісостепу (0,6-0,4 км/км²); найменша в східному Лісостепу (0,2 - 0,4 км/км²) і південному Степу (0,2-0,3 км/км²). До Азовського і Чорного морів прилягають великі безстічні території. Середня густота річкової мережі становить 0,34 км/км²; найбільша густота у Карпатах і досягає 2,0 км/км². Високим цей показник є також у Кримських горах, насамперед, на Південному березі Криму.

Тема взаємодії суспільства і природи виходить за межі однієї області практичної діяльності. Тенденції сучасного етапу розвитку суспільства призвели до необхідності впровадження інноваційних підходів у природокористуванні, які зорієнтовані об'єднувати екологічні, соціальні, економічні, управлінські та інші напрямки. Одним з них виступає стратегія сталого розвитку, як засіб інтеграції загальнолюдських цілей розвитку держав з позицій національних і міжнародних інтересів. Основними напрямками поліпшення існуючого стану виступають: впровадження ресурсозберігаючих, екологічно безпечних технологій, створення умов для підвищення стабілізації соціо-еколого-економічних цілей. В межах даного дослідження питання раціоналізації природокористування можуть бути вирішені шляхом розробки конкретних заходів: впровадження систематичного збору, діагностики та моніторингу інформації особливостей природокористування та структуру природного фонду; оцінку ризиків антропогенного перетворення земель і виявлення ступеня навантаження на конкретні території. Обґрунтування напрямів впровадження природокористування доцільно шляхом посилення ресурсної компоненти в стратегіях,

проектах та програмах соціально-економічного розвитку та створення спеціальних інституцій, які беруть на себе функцію удосконалення організаційно-економічного механізму соціально-економічного спрямування.

Отже, в процесі дослідження встановлено, що забезпечити своєчасну суспільноагому реакцію на негативні прояви чинників існуючого водокористування дає можливість процес державного регулювання.

Barabas Dmytro

PhD of economic, docent of management department,

Savchuk Tetyana,

student,

State Higher Educational Institution «KNEU behalf of the Vadim Hetman»,

Kiev, Ukraine

THE PLACE OF UKRAINE IN THE GLOBAL PROCESSES OF VIRTUALIZATION

Virtualization is a process of development of global computer networks, a process of transferring of human activity into cyberspace and, as a result, substitution of social reality by virtual one. Virtualization creates a unified communicative space; thereby we can assume that virtualization is one of the main components of the ongoing process of globalization.

Nowadays as a result of global virtualization it is possible to speak about setting up of such a new system as “virtual” or “digital” economy. This is an organized network structure of economic agents’ relationships on the Internet that includes the industry of creation of new information technologies and information products, telecommunication and provider services, electronic business, electronic markets, electronic stock-markets, telephone banking, telecommuting and other components (Apatova, Malkov, 2012).

The transformational processes of economic system, caused by virtualization of global economy, include virtualization of cross-border financial flows, the correlation between virtualization of economy and country's integration into the global economy, formation of a single virtual labor market, reduction of transaction costs of information search, employment structures change, education system adjustment, rising of competition, new products appearance (Tashakova, 2012).

Sidorova and Maksyanova examined the impact of the Internet on the economy by assessing the direct contribution of the virtual economy to gross domestic product (GDP). Although Russia